

El Sant Pare invita a intensificar el servei als malalts

El pròxim 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra la XXI Jornada Mundial del Malalt, que aquest any té com a lema «Vés i fes tu el mateix» (Lc 10,37). En el seu missatge sobre aquesta jornada, Benet XVI invita a viure cada dia com el bon samarità, amb una atenció concreta a aquells que pateixen ferides en el cos o en l'esperit.

«) aquesta imatge parla

I diu que això no val només per als agents pastorals o sanitaris, sinó per a tots, també per al mateix malalt, que pot viure la seva situació en una perspectiva de fe. En aquest sentit, el Sant Pare posa els exemples de vida de santa Teresa de Lisieux, Luigi Novarese, Raul Follerau, la beata Teresa de Calcuta i Anna Schäffer.

EDITORIAL

El marge del camí

A Mans Unides creiem que la causa principal de l'actual crisi és la manca de valors: una crisi moral en què la dignitat de la persona no es té en compte. La crisi fa florir situacions molt doloroses que revelen no sols una absència de protecció dels drets fonamentals o una distribució injusta de recursos, sinó també una falta de respecte a l'ésser humà; menyspreu que pateixen, sobretot, les persones més vulnerables.

Mans Unides constata, dia a dia, que la pobresa, la falta de recursos, la inexistència de llibertats s'encruel·leixen precisament amb les nenes i les dones, quan, d'altra banda, són elles les protagonistes i vertaderes agents del desenvolupament humà.

A Mans Unides donem les mans a les persones que són al marge del camí del desenvolupament, que pateixen fins a l'inimaginable la discriminació. Per elles treballem als països més desfavorits, a través de

l'execució dels projectes que recolzem i proposant solucions eficaces.

Aquestes solucions per promoure la igualtat exigeixen capacitar les dones per superar les desigualtats estructurals i per participar en igualtat de condicions amb els homes en un projecte de vida que cada persona ha de descobrir, triar i fer lliurement i en relació amb aquells que són al seu voltant.

Aquest desenvolupament humà i integral té com a paradigma la col·laboració entre homes i dones i la construcció d'una societat basada en la igualtat de drets i oportunitats. Els projectes de Mans Unides esdevenen així projectes de vida. D'aquesta manera, el desenvolupament, posant en el centre cada persona i estant obert a la vida, des de la concepció fins al final natural, es converteix en un procés solidari i durador per a la consecució d'un veritable canvi social.

Delegacions catalanes de Mans Unides

PARAULA I VIDA

La nostra fe s'enriqueix a Terra Santa

Recentment he participat, com en anys anteriors, en la Trobada de Bisbes d'arreu del món en suport dels cristians de Terra Santa, i us asseguro que, en aquest Any de la Fe, de nou s'ha renovat en mi l'experiència que la fe s'enriqueix quan entrem en contacte amb comunitats fervoroses i martirials com les dels germans de Terra Santa. Ells ara estan vivint esdeveniments foscos i dramàtics: el conflicte a Gaza i el sud d'Israel; la guerra civil a Síria, que ha donat lloc a un gran nombre de refugiats que han hagut de fugir cap a altres països, produint-hi una enorme tensió sobre els seus recursos; i un increment de la polarització entre Israel i Palestina. Aquest gener 2013 hem tingut encontres amb cristians de Gaza, Betlem, Beit Jala, Màdaba i Zarqa (Amman). A la Vall de Cremisan hem conegut les lluites legals per protegir les terres de les poblacions locals i els religiosos pel que fa a la invasió que significa la Barrera de Seguretat («el Mur»). Es necessita un compromís coratjós que insti els governs per tal que actuïn per evitar aquesta injustícia. Hem pogut escoltar un testimoni commovedor per part de les religioses implicades en l'atenció a treballadors emigrants, persones objecte de tràfic i presos.

Mons. Vives oficiant la missa a Zarqa, Jordània

La nostra fe s'ha enriquit amb el valor i la fortalesa de la gent que hem trobat: aquells amb els quals hem compartit una joiosa celebració de l'Epifania a Zarqa, Jordània; els que tenen cura de persones vulnerables, com els refugiats de Síria i d'Iraq que fugen del terror i la violència; els que lluiten contra l'opressió i la inseguretat en els països que conformen la Terra Santa. Hem sentit la gran necessitat de promoure una pau justa i una crida envers les comunitats cristianes en els nostres països d'origen i envers les persones de bona voluntat de tot arreu, per tal que donin suport a la tasca duta a terme en aquesta regió per construir un futur millor. Bons exemples en són els dos organismes que hem visitat: el Servei Catòlic d'Ajuda dels EE.UU. a Gaza i el programa per als refugiats de Càritas de Jordània. També ens ha commogut la crida a reconèixer i a comunicar a tothom com la fe en Déu il·lumina la vida de les persones a la Terra Santa. Una de les maneres amb què això es produeix és amb el compromís de l'Església en favor de l'educació, una inversió tangible per al futur, i ho hem constatat a la Universitat catòlica de Betlem, i a la Universitat Americana catòlica de Màdaba. El 2009, el Papa Benet XVI va exhortar professors i estudiants de la regió a ser constructors d'una societat justa i pacífica formada per persones de diferents orígens religiosos i ètnics.

Units amb els Bisbes de Terra Santa, creiem que cal donar un suport pràctic a les persones vulnerables, a la formació dels joves i a tots els esforços per a la promoció de la pau. Cal mantenir i incrementar els pelegrinatges a Terra Santa, on experimentarem la mateixa càlida hospitalitat que nosaltres hem rebut. I fer que els Govern reconeguin les causes profundes del sofriment en aquella terra i intensifiquin els seus esforços per una pau justa. No podem oblidar la crida de Benet XVI: «Després del reconeixement de Palestina com a Estat observador no membre de les Nacions Unides, torno a expressar l'esperança que, amb el suport de la comunitat internacional, els israelians i els palestins es comprometin per una coexistència pacífica en el marc de dos Estats sobirans, on es preservin i garanteixin el respecte de la justícia i les aspiracions legítimes dels dos pobles. Jerusalem, sigues el que el teu nom significa! Una ciutat de pau, i no de divisió.»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 1,4-5.17-19)

En los días de Josías, recibí esta palabra del Señor:
«Antes de formarte en el vientre, te escogí; antes de que salieras del seno materno, te consagré: te nombré profeta de los gentiles. Tú cíñete los lomos, ponte en pie y díles lo que yo te mando. No les tengas miedo, que si no yo te meteré miedo de ellos. Mira; yo te convierto hoy en plaza fuerte, en columna de hierro, en muralla de bronce, frente a todo el país: frente a los reyes y príncipes de Judá, frente a los sacerdotes y la gente del campo. Lucharán contra ti, pero no te podrán, porque yo estoy contigo para librarte.» Oráculo del Señor.

▶ Salmo responsorial (70)

R. *Mi boca contará tu salvación, Señor.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,31-13,13) [Versión breve: 13,4-13]

Hermanos:
El amor es paciente, afable; no tiene envidia; no presume ni se engríe; no es mal educado ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad. Disculpa sin límites, cree sin límites, espera sin límites, aguanta sin límites. El amor no pasa nunca.

¿El don de profecía? Se acabará. ¿El don de lenguas? Enmudecerá. ¿El saber? Se acabará. Porque limitado es nuestro saber y limitada es nuestra profecía; pero, cuando venga lo perfecto, lo limitado se acabará. Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre acabé con las cosas de niño. Ahora vemos confusamente en un espejo; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es por ahora limitado; entonces podré conocer como Dios me conoce. En una palabra: quedan la fe, la esperanza, el amor: estas tres. La más grande es el amor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,21-30)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a decir en la sinagoga: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír.» Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de sus labios. Y decían: «¿No es este el hijo de José?» Y Jesús les dijo: «Sin duda me recitaréis aquel refrán: "Médico, cúrate a ti mismo"; haz también aquí en tu tierra lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaún.»

Y añadió: «Os aseguro que ningún profeta es bien mirado en su tierra. Os garantizo que en Israel había muchas viudas en tiempos de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses, y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías, más que a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos había en Israel en tiempos del profeta Eliseo; sin embargo, ninguno de ellos fue curado, más que Naamán, el sirio.»

Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo empujaron fuera del pueblo hasta un barranco del monte en donde se alzaba su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y se alejaba.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no seria jo qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze, que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

▶ Salm responsorial (70)

R. *Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13) [Versió breu: 13,4-13]

Germans:

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai.

Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens, raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens.

De moment coneixem com si veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura». Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retreureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-Naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.»

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.»

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

Santa Faç del Crist sofrent. Pintura del Mestre de Perea, València

MISSA DIÀRIA (LMD)

ebaste (Armènia) i mr. (s. IV),
Hamburg (†865), originari

Accés al
Breviari

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20.

■ **Dimarts**: He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43.

■ **Dimecres**: He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6.

■ **Dijous**: He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13.

■ **Divendres**: He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29.

■ **Dissabte**: He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34.

); Is 6,1-2a.3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o més breu: 15,3-

COMENTARI

Jesús, destinat als pobles pagans

Continuem avui amb l'episodi de la sinagoga de Natzaret que ja havíem comentat diumenge passat. És una episodi paradigmàtic perquè ens presenta les constants que Jesús desenvoluparà tot al llarg de la seva predicació. Amb la citació del profeta Isaïes, Jesús es presenta com el profeta messiànic ungit amb Esperit Sant que duu a compliment les promeses de Déu, especialment envers els desvalguts.

Tres elements configuren la reacció de l'auditori: el missatge positiu, la persona de Jesús i els destinataris de la seva actuació.

Primer de tot, tothom s'estranyava de les paraules de gràcia que sortien dels seus llavis. Després de la predicació del Baptista amb el seu missatge de conversió i exigència, les paraules de Jesús sobten pel seu missatge positiu envers els desvalguts.

Després l'estranyesa se centra en la persona de Jesús: com pot ensenyar aquestes coses el «fill de Josep»? Amb la dita popular «metge, cura't tu ma-

teix» i un ressò de desconfiança: què ens pots ensenyar tu que ets dels nostres? Com pot ser que un fill del nostre petit poble digui aquestes coses en nom de Déu i faci les coses que li adjudiquen? Jesús desconcerta fins i tot els seus.

En tercer lloc, per què no fa entre nosaltres el que ha fet fora del poble, a Cafar-Naüm? En la seva resposta, més llarga aquesta vegada, Jesús rebla el clau: no només no farà els signes fets a la població jueva de Cafar-Naüm, sinó que posarà l'exemple d'Elies i Eliseu, que van fer els seus signes entre els pagans, amb la vídua de Sarepta de Sidó i amb Naaman de Síria. Els pagans són també beneficiaris de l'acció benèfica del Déu d'Israel.

A Jesús li passa com als profetes de l'antiguitat: cap d'ells no és ben rebut a cada seva. Els pagans poden arribar a mostrar més sensibilitat envers els profetes que els mateixos jueus.

I nosaltres, fem cas de l'evangeli? O Jesús hauria de posar l'exemple dels pagans, com aquells que de debò escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica?

Jordi Latorre, SDB

Pelegrinatge d'Urgell a Roma per la pregària de Taizé

Un grup de vuit joves acompanyats per Mn. Ivan Ayala van participar enguany en la pregària anual per la pau convocada per la Comunitat de Taizé. La tarda de dijous dia 27 van sortir en vaixell des del port de Barcelona en direcció a Roma on havia estat convocada la pregària de cap d'any. Van formar part del grup de més de 200 nois i noies catalans que enguany van viatjar-hi, acompanyats aquesta vegada pel bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i nombrosos capellans. El grup d'Urgell estava format per joves de diferents punts de la diòcesi i per Mn. Emili Villegas, recentment ordenat de diaca. L'activitat més vibrant va ser la pregària a la plaça Sant Pere, amb el Sant Pare, multitudinària. També es van convocar pregàries en diferents basíliques de Roma, tallers, activitats i oficis. Els joves catalans es van allotjar a la parròquia i el Santuari del Divino Amore. La comunitat de Taizé va donar a conèixer el lloc de la propera trobada, que serà la ciutat d'Estrasburg.

Nova Secretària general dels Serveis del Copríncep

Concepció García Moyano és la nova Secretària general dels Serveis del Copríncep Episcopal del Principat d'Andorra, en substitució de Joan Massa i Sarrado, que s'ha jubilat per raons d'edat. El jurament es va dur a terme el 31 de desembre de 2012 al Palau Episcopal de La Seu d'Urgell. Va ser un acte sobri i solemne, en què es va llegir el nomenament de Secretària general. Concepció García Moyano va prestar el jurament del càrrec i es va procedir a aixecar-ne l'acta preceptiva. Hi van ser presents el Representant del Copríncep episcopal Mn. Josep M. Mauri, el Vicari general Mn. Ignasi Navarri, el Secretari general i Canceller Mn. David Codina, i els anteriors càrrecs de la Mitra, Mn. Nemesi Marquès, i Joan Massa, així com familiars de la nova Secretària general. L'Arquebisbe i Copríncep va destacar amb agraïment els llargs i meritoris anys de servei de l'anterior secretari, i va desitjar molt d'encert a la nova Secretària general. Concepció García era Membre dels Serveis jurídics del Copríncep episcopal des de 2010. Nascuda a Barcelona el 1963, és llicenciada en Geografia i Història (1986) i en Ciències eclesiàstiques (1989) per la Universitat de Navarra, així com en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat Autònoma de Barcelona (1996) i en Dret per la Universitat de Barcelona (2006).

S'allarga el mandat del Consell de Pastoral Diocesà

L'Arquebisbe d'Urgell ha prorrogat el mandat del Consell Pastoral Diocesà fins al 31 de desembre de 2013, atenent que durant el mes de gener expirava el seu mandat, ja que havia estat constituït el gener de l'any 2009 per a un període de 4 anys. L'Arquebisbe ha tingut en compte el treball iniciat i la celebració de l'Any de la Fe a la nostra Diòcesi d'Urgell, i que el Consell Episcopal, el Consell Presbiteral i els Arxiprestos de la Diòcesi havien mostrat el seu parer favorable a aquesta pròrroga.

El Consell Pastoral Diocesà és un òrgan de consulta i de reflexió pastoral que ajuda el Bisbe de la Diòcesi en el que es refereix a les activitats pastorals i té com a missió preferent proposar conclusions pràctiques als temes que es debaten (cf. *Codi de Dret Canònic*, canón 511).

El 3 de febrer, el programa de TV2 «Pueblo de Dios» emet a les 11.30 h del matí, el reportatge sobre la diòcesi d'Urgell «Misioneros de alta montaña».

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Exposició de pessebres a Ponts

Al Casal de la Gent Gran de Ponts es va dur a terme del dijous 3 al dissabte 5 de gener l'exposició de pessebres a cura de Mn. Josep Sauter, gran pessebrista i col·leccionista. Mn. Sauter va fer una tria i va exposar una petita mostra de la seva col·lecció de més de 160 naixements, tots ells diferents. Són una mostra de les cultures d'arreu del món i de la seva expressió en la confecció del pessebre. Alguns els ha anat col·leccionant ell mateix, d'altres els hi han regalat, i molts d'ells els ha anat construït al llarg dels anys, de manera artesanal.

També es va fer com activitat afegida, una cantada de nades a la sala de l'exposició, interpretada per la coral de la gent gran, la Coral l'Amistat.

Reconeixement d'imatges

Si trobeu aquesta icona podeu fer parlar les imatges. Per veure-ho seguïu aquestes instruccions:

- 1 Descarregueu-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android
- 2 Apunteu amb el vostre dispositiu a la imatge que contingui la icona

Per assegurar un bon funcionament, cal que quan enfogueu la imatge no es projectin ombres. També cal que mantingueu el paper llis. Finalment, cal que visualitzeu la imatge sencera a la pantalla del vostre dispositiu.

Curs de Monitors i Directores d'Activitats de Lleure, a càrrec de la FEMN

Del 27 al 31 de desembre, a l'alberg Montsec-Mur de Guàrdia de Noguera, es va celebrar la primera part del curs de Monitors i Directores de Lleure, organitzat per la FEMN. 20 futurs directors i 22 futurs monitors hi van participar amb l'objectiu de conèixer diferents tècniques de suport humà, d'aprofundir en el treball sobre valors, i la prospecció interior, en una formació específica que els ajudi a l'hora d'acompanyar nens, adolescents, joves i, en el cas dels directors, també liderar els equips de monitors.

L'equip de mestres de la FEMN va desenvolupar un conjunt de coneixements molt apropiats, adaptats al currículum vigent i també a la realitat dels alumnes. Entre l'equip de mestres hi havia l'Eloi Villalta, president de la FEMN, el Jordi Teixidó, administrador de la FEMN, la Sílvia Fernández, coordinadora pedagògica i Lluís Plana, delegat de joventut del bisbat. Dissabte 29, els alumnes participaren en una activitat de coneixement de realitats i entitats socials a la ciutat de Lleida. Els joves conegueren diferents àmbits: gent de carrer, joves en exclusió, infants de famílies desarrrelades, gent gran, persones amb problemes de drogadic-

ció, etc. Del 23 al 28 de març hi haurà la segona part d'aquest curs de formació anual que ja fa 11 anys que se celebra i pel que han passat més de 200 joves de la diòcesi, que es-

tan treballant o han treballat en l'acompanyament d'infants en les colònies d'estiu, en els casals i en els grups d'esplai de la diòcesi i de fora.